Valmira Peci - Lamin

PROMEMORIE

Zëri Ynë
SHOQATA KULTURORE

PRISHTINË, 2010

Valmira PECI - LAMIN

PROMEMORIE

Redaktor:
Milazim Krasniqi

Redaktore gjuhësore:
Mimoza Sinani

Ballina & faqosja:
Osman D. Gashi

Botues:
Zëri Ynë

Zëri Ynë
SHOQATA KULTURORE

Shtypshkronja:
"Mozaiku" - Besianë

Madhësia & Tirazhi:
130x210mm; 500 copë

©Copyright: Të gjitha të drejtat janë të rezevuara për autoren dhe botuesin.

Valmira Peci - Lamin

PROMEMORIE

Zëri Ynë
SHOQATA KULTURORE

PRISHTINË, 2009

Qëllimisht bosh

Florës,
për zemrën e saj flori

Qëllimisht bosh

ILAH

S´ka të adhuruar
Tjetër
Të merituar
Pos Teje

Mëshirues
Të falem me shpirtin plot dashuri
Mëshirëbërës
Të lutem për dashuritë e mia

Qëllimisht bosh

Promemorie

Qëllimisht bosh

LULES

Kush të rrëmbeu flladin e ëmbël të erës,
Aromën që ta fali natyra, kush ta mori?
Me kërcell të dëmtuar
Me gjethe gjysmë të këputura
Rrënjën e prerë…
Askush nuk të ujiti kurrë.

Ta shkelën ngjyrën
Ta ndalen pranverën, gëzimin…
E thyer, e tharë, e vyshkur
Vështrove saksitë në dritare
Ujite vetveten me vajin e heshtur
Shërove plagët me duhinë e shpresës…

E bukura lule
Erdhi dita jote
Së bashku me pranverën.

1997

KOHË PA KRYE

Rrëfim pafatësie ndër shekuj
Me ëndrra gjysmake

Kohë pa krye

Skenar i stërlindur
Me regjisorin më të zotë

Kohë pa krye

Dogji njeriun e dheun
Në furrë dhembjeje

Kohë pa krye

Gërreu tokën e sytë
Treti eshtrat

Kohë pa krye

Zvarrë na tërhoqi
Në këtë breg

1997

IZOLIM

Dita nis e vjetër
Ag e muzg njësoj

Vatra fik dëshirat
Me hirin e ri

Vjetrohen
Pranë murit vajzërisht

Qëndisin ëndrrat
Pa shpëtimtar

PAS SHIUT

Vegim i gjallëruar në perëndim
Shtegtim i zogjve të lagur
Shkunden, tunden e humbin në fluturim

Sipërfaqja e tendosur e detit
Pastrohet, kthjellohet pa valë
Trazimin sikur fundos e varros

Shpirti shpupuris nëpër mëkate
Fshin, mbulon e fsheh
Pas shiut fillon një ditë e re

IBRI

Aty ku rrjedh uji bashkë me gjakun
Dashurova për herë të parë
natyrën

Se uji më i nxehtë se gjaku
Sytë valon

Me zjarrin e zemrës
Flaka politike përdridhet
Flokët djeg

Lumin në veri
Vajzën në jug
Ura e Ibrit ndan

Asgjë s´është si ishte
E s´do të jetë
Kurrë

BUKUREZË

E bukura e dheut
Nga përralla iku

Në jetë
Në dashuri
Në ty

Vajzë bukurane
Fluturo
Me shpirt
Bukurazi

As nata s´mund ta ndal dritën
Zonjë e Bukur

MILANO

Virgjëresha e fjetur
Pasqyrës nuk i zë besë

Kurora rreth ballit
Unaza rreth gishtit

Se njeriu nuk vdes nga lumturia
Besoni

Një çerek shekulli unazë vjetore
Sa një fundjavë dashurie vlen

Princesha i buzëqesh qytetit lirshëm
Bota është e saj

PO

Sa vjet ka fjetur vajza
Me Orën plakë mbi sy

Sa hapa Purgatori eci
Me parajsën danteske në kokë

Pas gjumit të plogësht mesjetar
Në shtratin e Rilindjes fërkon sytë

Buzë lumit italian lan flokët zonjusha
Uji botën prek

PA ORKESTËR

Vepër e parë
E simfonisë pedagogjike
Bashkon zërat
Në këngë

Tinguj që vrasin zhurmën
Me ngjyra harmonike
Simfoni arsimore
Thyen shkëmbin
Me dritë

Në katër kohë
Ujit rrënjët
Këput ferrat
Simfoni hulumtuese
Zgjon detin

Promete i zgjidhur
Ndez zjarrin
Me brezin e ri
Për ardhmëri

AEROPORTI

Pistë a piskamë
Avionësh
Njerëzish
Në tokën tullace
Koha qethet
Veshët zgjaten

Në liman a oqean
Përshëndetjesh të lagura
Njeriu bëhet pikë
Mbi qiell
Nëntokë
Me(det)

ORA

Flakë pishtari themeleve të shtëpisë
Lundron imazhi yt
Orë e Mirë

E rinimit të babës,
E kënaqësisë amënore
E vatrës së nipit…

Orë e Bardhë

Fascinon përrallen e mitin
Largon mallin
Orë e Madhe

Amshueshmërisht me mua

DANIMARKË

Tre vjet malli
Të bën treshe

Orë
Në lumin danez
Motra nuk u beson syve

OAZA

Dashuria jote e gjelbër
Shkretëtirën ujit
Prej se rëra ekziston

Toka jote e bekuar
Fole të jetës ka ngritur
Nën diell

SUEDI

Arlindi
Artina
Arditi
Në prehër të hallës së vogël
Frymojnë

Valët e lumit suedez
Hallën trazojnë
RHEIN

Rrjedha e ujit
Të përkujton
E panjohur je
Nuse e lumit gjerman
Veç lumturinë
Njeh

UJI BOTËN SPASTRON

Me lëngun e lumturisë rrjedh fati
E kaluara
Vdes
Harrohet

Uji botën spastron

Bukuritë e gruas
Lumi holandez shijon

GJITHMONSHËM

Kur pinë kafenë e mëngjesit
Sofrën shtron
Unë jam

Të premteve
Kur mbrëmjen fal
Aty

Për çantën time
Për syzet
Mos qaj nënë

07

Vdekja Gëzimplote
Flori
Ringjallja me Jetë
Rilindja e Arit
Rigatë e lumturisë
Bashkë me ty
Brilant

Qëllimisht bosh

DASHURIA QE VRET

Qëllimisht bosh

OKSIMORON

Fustanin hekurosa
E shpirti soset në teh
Grimi ngjyros lotët
E takat hyjnë në dhé

Bukurveshur isha
Shpirtzhveshur u bëra
Në festë ngushëllimesh
Helmohem e tëra

JE A S´JE

S´më je e lumtur sa dukesh
S´më dukesh e madhe sa je

E qeshur s´më je sa të shoh
E dashur s´më je sa të njoh

E hijshme, e ndejshme je
E vogël, e vogël faj s´ke

Je më e bukur sesa dukesh
Dukesh më e butë sesa je

Je e bardhë
S´je e kuqe

ZONA E SIGURISË

Po dridhet toka
Shpirti im
Nga telat me gjemba
S´kam frymë
Po rrënohet ura
Në mes nesh
Kepi i Shpresës se Mirë
Po vdes
Për dashurinë
Zonë rreziku
Ne në mes

BULEVARDI “BILL CLINTON”

Nëpër vijat e bardha
Shkele shpirtin
Godite mendjen
Udhëkryqeve gri
Ëndrra parkohet qiellit
Mit bëhet ndjenja
Para semaforit të kuq
Dashuria u nxi
Në Bulevardin e Paqes
Shpalle Luftën e Përjetshme
Bulevardi mbeti pa emër
Ne pa dashuri

SHESHI “NËNË TEREZA”

Ta ujita bustin
Me lotët e mi
Humba gjelbërimin
Natën plot mjegull
Plot trishtim
Plot vdekje

Zonjë e Madhe
Më jep pak humanizëm
Shtigjeve me hithra
Zbathur shprese
Zhveshur besimi
Lutem në shesh
Për ne të dy
Më jep pak humanizëm
Për dhembjen
Jetës i përkulem
Më jep vdekjen
Merre dashurinë

DASHURIA QË VRET

Kam frikë pluhurin e kuq
Zjarr e akull
Nektari i luleve t´majit
Deh shqisat
Nga dashuria që vret

Kam frikë kohën pa mend
Ag e muzg
Verbëruar nga sytë
Puth errësirën
E dashurisë që vret

Kam frikë letrën e bardhë
Himn e elegji
Në festivale dashurie
Vajton mallin e sertë
Për dashurinë që vret

Kam frikë mëkatin nuse
Jetë e vdekje
Nga lufta me njeriun
Bota është sëmurë
Prej dashurisë që vret

Kam frikë shpirtin fëmijë
Parajsë apo ferr
Freskon e djeg
Lëkurën shpirtërore
Dashuria që vret

REVOLUCIONI I DHJETORIT

Koha le ta përmbysë me dhunë
Këtë lavire të lashtë
Që bredh nëpër glob

Në emër të njerëzimit
Jeta dënohet me vdekje
Stafeta e njeriut
Me shpëtim

VOX POP

Vaji ngjiz jetën
Ofshama
Psherëtima
Këlthitja
Mërzia
Bëhet zëri i saj

Zot
Mëshiro zërat shpirtërorë!

QIRIU NË DHOMËN TËNDE

Ti kërkon terrin
Fik zjarrin e zemrës
Fut kokën në qeleshe
Luan fshehtas me ne

Fjala e valë
Dritëz qiriu të bëhet
Në gjumin e rënë keq

Kthjellu
Merre veten në dorë
Yllin tim

DHOMË VISHNJAKE

Nuk di sa shekuj bëhen
Në dhomën time
Fshihem a fle

Nën qershinë e egër
Lulet e merme
Verdhohen

Nuk di sa net mijëvjeçare
Kuvendoj me librat
Fotografitë vishnje
Në muze
Ditari mat mërzinë
Mureve të gjelbra
Me lutjet e shpirtit

Faltore a tempull
Ishull vetmie
Ku prehet e plas zemra
Varur në degë qershie
Merohet

Përballë globit blu
Dhoma tepër e madhe
Oqean
Shkretëtirë
Pa tokë

PARKU

Ëndrra kult
Rrugës rrumbullake
Dashurisë i vë rrethoja
Pa derë

Ëndrra utopi
Rrugës së ngushtë
Dashurisë i vë mure
Pa dritare

Ëndrra
Rruga
Dashuria
Kanë zënë myk
Ngjyrë malli

NOSTALGJI

Era shkund ëmbël lisat
Mua
Më bien kujtimet
Gjethe-gjethe
Gurë-gurë

Era luan ëmbëlsisht me lisat
Kujtimet me mua
Zgjedhin
Gjithë botën në ata sy
Marrin
Sytë e gjithë botës

Era bëhet stuhi
Me shi
Ata sy
Ngjallen e vdesin
Vdesin e ngjallen
Shkëlqimi që tremb
Bukuria që dhemb
Malli që çmend

QYQE

Të kujtohet koha nektar
Ta mbolla një lule
Ta lashë një buzëqeshje
Ta fala një lot
Qyqe

Fytyrën ma pudros me pluhur kohe
Përplasesh syve me erën
Mbyll të gjitha portat
Hap dritaret
Më bën gojëdhënë
Gaz i botës
Qyqe

Lërmë të vdes në baladë
Në përqafimin e fundit
17 herë të ringjallem
Të të ndiej njësoj

VENERA

Zanë e dashurisë shndrit qytetin
Majë kodrës
Majë afshit
Ngrihet përpjetë mbi planet
E mbërrin kënaqësinë e vet
Shkëputur nga toka
Prerë nga deti
100 vjet largësi
Të jetës fantazi
Mall e shfrim
Puthje vullkanike dërrmim
Shiu valë gjithësinë ta fal
Dashuri e paperëndueshme

Zanë e bukurisë hijeshon qytetin
Në prill
Lakuriqësi antike
Yjet bën armike
Ujdhesë gjithçka vë në harresë
Puthjet rrebesh e fjalët në vesh
Natën me çmim 1001 net
Delfini bëhet fli në det
Mërzinë e vret
Bukuri e papërballueshme

Zanë e pllenimit mbeti shterpë
Në fillim dhjetori
Qytetit iu ngrinë dritat
Bora mbi kodër vuri pritat
Planeti trembet
Pëllumbi pa kokë endet
Në fund të detit shembet
Me lëngim shtrati në varr
Dashurinë e bukurinë fashit

Plleshmëri e paprodhueshme

PIRAMIDA

Globi në formën e zemrës sillet rreth e rrotull boshtit tënd
Zemra vesh miokardin me copëza të lëkurës sate
Miokardi rreh vrullshëm nga gjaku yt
Gjaku nxin dhembjen e bardhë
Dhembja bëhet gur
Guri gravurë
Dashurie

AUTOART

Vura gurthemelin
Në Teatrin tim
Me shfaqje tjetërsimi
Dramë dashurie
Fund tragjik
Komedi

Publik i dashur
S´ka çmim
Ma flakni kohën
Mbushur aktrim
Skenave pa lidhje artistike
Trishtohem
Midis pasqyrave të mprehta
Vetëvritem
Nëpër tatuazhe jete

Të nderuar spektatorë
Duartrokitje
Pas kaq vite pritjeje
Portreti im i varur
Apogje arti

SUVENIR

Qëllimisht bosh

HELENA

Larg
Me mall
Të shpëtoj nga dhembja
Ta prek flakën
Largësinë
Me heshtje
Për fajin tragjik

Frymoj
Me ty

Vrapoj verbërisht
Jetës së ngushtë
Dashuria pa kufij
Në kohë cikërrimtare
S´ka çaste
As prehje
As dritë
Veç kujtesë e botës
Iluzion

Me shpirt Helene
Jetë Penelope
Duhet
Afër e larg të jem hije
Shpëtim nuk ka

ZJARRI

Ndjenjë që dridhëron
Trupin e virgjër
Të shpirtit grua

Kutinë e Pandorës hapi…

DETI

Nëse e than detin
E jotja do të jem
Valmirisht

QIELLI

Ti ma jep qiellin
Merre dashurinë fluturimthi
Atje ku shuhet zjarri
Thahet deti
Toka s´është

AJRI

Po kthehem nga lufta
Në luftë
Ndërtoj keshtjella ajri

Nga shpirti i dashurisë
Në dashurinë pa shpirt
Jeta bëhet klishe
Ajër deti mbi mal

TOKA

Perëndon shekulli
Në stinën e dashurisë
Ndjenja s´njeh kufij

Penelopa thur qilimin
Helena ringjallet
Në shkurt

Pushtomë
Si Trojën
Nga toka e deti
Me zjarr e qiell
Përjetësisht si ajri
Dashuria s´vdes

KATARZË

I lagur nga shiu i vjeshtës
Rrjedh mbi poezinë time
Trishtimi yt

Sa stinë je lagur
Sa ombrella ke
Në vetminë tënde
Shpirti e fjala
Nuk janë një

Nuk të njoha
Kur poezia dhe shpirti
Ishe ti

SUVENIR

E lagur nga shiu i dimrit
Paqësohem në librin tënd

Shkruan ndryshe
Sa faqe
Aq fytyra ke

Të njoh
Ta shtrij dorën
Më puth faqet
Me duar në xhepa

KOHA

Java
Gjashtë ditë e një vit

E shtuna
Fatkeqe

E diela
Apokalips

E premtja
Rilindje

SONET PËR HIPOKRITIN

Parfume të zeza grash qelben në ty,
Lypës i zi, mendjendritur tepër,
Pjellë në teatër si kryevepër,
Qaj e qesh për maskën e shkrirë mbi sy.

Qaj për mjerimin tënd si endacak,
Rrugëve me shi maska e përlyer,
Qeshu me veten, hipokrit i përkryer,
Përjetësisht emri yt është dështak.

Virgjëreshë e trëndafiltë zihet
Ecejakeve të errëta të hipokrizisë,
Ti nuk njeh nektarin e dashurisë.

Mendjemadh i uritur duarshtrirë,
Me dekorata maskuara mirë,
Ti, krimb i kërleshtë i shoqërisë.

AMIN

Zot
Në emër të Mëshirës
Na fal

Zot i Gjithësisë
Pas vdekjes
Na shpëto

Qëllimisht bosh

BIOGRAFIA

Valmira Peci-Lamin u lind më 23.08.1983 në Rahovë të Mitrovicës. Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në komunën e Mitrovicës.

Në vitin 2006 u diplomua në Universitetin e Prishtinës, në Fakultetin e Filologjisë, Dega e Letërsisë Shqipe. Është shpërblyer me diplomën "Student i dalluar".

Ka punuar si gazetare në Radio-Mitrovicë, si redaktore në TV-Mitrovicë dhe si hulumtuese në Institutin Pedagogjik të Kosovës (IPK).

Ka botuar një libër me vjersha për fëmijë: "Fëmijëri e vrarë", 1998.

Ky është libri i saj i dytë. Vazhdon studimet master. Jeton në Gjermani.

Përmbajtja

Ilah...7
Ora 9
Lules 11
Kohë pa krye...............................12
Izolim 13
Pas shiut......................................14
Ibri 15
Bukurezë......................................16
Milano 17
Po 18
Pa orkestër..................................19
Aeroporti......................................20
Ora 21
Danimarkë...................................22
Oaza..23
Suedi...24
Uji botën spastron.......................25
Gjithmonshëm 26
07 27
Dashuria që vret.........................29
Oksimoron...................................31
Je a s'je.......................................32
Zona e sigurisë...........................33
Bulevardi "Bill Clinton" 34

Sheshi "Nëna Terezë"..................35
Dashuria që vret 36
Revolucioni i dhjetorit 37
Vox pop 38
Qiriu në dhomën tënde 39
Dhomë vishnjake.......................40
Parku...41
Nostalgji 42
Qyqe..43
Venera 44
Piramida 45
Autoart......................................46
Suvenir 47
Helena.......................................49
Zjarri..50
Deti..51
Qielli 52
Ajri...53
Toka 54
Katarzë......................................55
Suvenir......................................56
Koha 57
Sonet për hipokritin 58
Amin..59
Biografia 61
Përmbajta..................................62

Katalogimi në botim – **(CIP)**
Biblioteka Kombëtare dhe Universitare e Kosovës

821.18-1

Peci-Lamin, Valmire
Promemorie / Valmire Peci-Lamin. - Prishtinë : Zëri Ynë, 2010. - 64 f. ; 21 cm.

Biografia : f. 61

ISBN 978-9951-433-12-9